

Rasmus Rasmussen: Til Trods for, at det nu snart er 12 Aar, siden Verdenskrigen, Menneskehedens værste Svøbe, standsede, lider vi dog stadig under dens Eftervirkninger, ogsaa paa det Omraade, vi her lovgiver om, idet det stadig viser sig ugørligt at naa frem til de frie Forhold for Samfærdnelsen mellem de forskellige Lande, som vi havde før Krigen. Men da Forholdene i andre Lande for danske rejsende og arbejdssøgende stadig er af den Karakter, at vi ikke kan gaa til Afskaffelse af Paskontrollen, maa jeg nøjes med at udtale min Tilfredshed med de Lettelser, som opnaas paa det her omtalte Omraade, og haabe, at vi snart maa naa frem til lige saa frie Forhold i Forbindelsen mellem Landene, som vi havde før Krigen.

Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Justitsministeren (Zahle): Efter de angaaende den foreliggende Sag faldne Udtalelser kan jeg konstatere, at man baade er enig om at vedtage det foreliggende Lovforslag i den Skikkelse, det har — saa vidt jeg har forstaaet ogsaa uden Udvalgs Nedsættelse —, og tillige fra alle Sider er enig om, at vi i Fremtiden skal arbejde paa bedst mulig Maade hen imod at faa Pasvæsenet ophævet. Det glæder mig at kunne konstatere en saadan fuldkommen Enighed i det høje Landsting, hvad der jo ogsaa lover, at dette Lovforslag hurtigt kan blive gennemført. Andre Udtalelser har jeg ikke hørt angaaende Sagen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Vi gaar saa til den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag:

Anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1930 til 31. Marts 1931.

Tingets Samtykke udkræves, for at Sagen kan behandles i dette Møde, og det samme gælder for Behandlingen af den under Nr. 4 opførte Sag. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1198; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1817).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hauch): Ved første Behandling af Finanslovforslaget her i Tinget forleden Dag havde jeg Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at der i Finanslovforslaget fandtes en Tekstanmærkning under Nr. 10 til § 22, som egentlig burde være gaaet ud. Den højtærede Forsvarsminister udtalte i Forbindelse med dette Spørgsmaal, at han naturligvis følte sig forpligtet til at afholde de Udgifter, som var en Følge af Bevillingen paa de 3 Mill. Kr.; den højtærede Minister har senere i Landstingets Finansudvalg gentaget dette, og han er yderligere bekendt med de Bemærkninger, som vi herom har skrevet i Betænkningen. Den saglige Side af Sagen ligger da efter vor Mening saaledes, at der i og for sig ikke vilde være nogen saglig Betænkelse ved at lade denne Tekstanmærkning blive staaende, men efterhaanden som Tiden er skredet frem, er jeg blevet mere og mere betænkelig ved at lade den staa under Hensyn til den Bebrejdelse, der kunde rettes mod Landstinget, som faar det fulde Ansvar, hvis Tekstanmærkningen ikke sættes ud. Der kan blive Tale om baade juridiske og lovtekniske Vanskeligheder ved at lade Anmærkningen blive staaende, og jeg har derfor foranlediget Finansudvalget sammenkaldt umiddelbart efter dette Møde, for at vi kan tage Stilling til, hvorvidt det vil være rigtigt at stille Forslag om, at Anmærkningen udgaar. Jeg beder den højtærede Forsvarsminister være opmærksom paa, at det i ingen Henseende berører Forholdet til ham, idet vi fuldt ud er tilfredse med de Udtalelser, som den højtærede Minister paa dette Punkt har fremsat, baade i Tinget og i Udvalget.

I øvrigt vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at det i Betænkningen er anført, at den højtærede Minister paa Forespørgsel har erklæret, at han ikke for sit Vedkommende vil finde det rimeligt i det kommende Aar at opretholde de Besparelser, som er foretaget paa forskellige Konti under §§ 22 og 23, idet Ministeren er klar over, at for saa vidt Forsvarsordningen af 1922 ikke ændres ved en ny Forsvarsordning, vil det være umuligt at opnaa saa væsentlige Besparelser, som her er Tale om, paa de samme Konti Aar ud og Aar ind,